

мови.

3. Знання бізнес-процесів. Дослідження даних передбачає не лише знання методів їх обробки (статистичних, математичних, кібернетичних тощо), але й розуміння предметної сфери. Завдяки володінню знаннями у досліджуваній сфері можливо не просто реалізувати певні розрахунки, але й скористатись усвідомленням об'єкта дослідження. За умови ознайомлення з певним явищем або процесом розширюються можливості стосовно висунення гіпотез та ідентифікації причинно-наслідкових зв'язків з подальшим формуванням висновків та розробкою ефективних управлінських рішень для конкретної компанії.

Важливим питанням у сфері Data Science є робота з різними формами даних. Слід відміти, що у порівнянні зі статистикою, сучасні аналітики використовують різноманітні джерела інформації. У багатьох випадках дані представлені у неструктурованому вигляді або генеруються у специфічній формі. До основних форм вираження даних, що застосовуються у Data Science відносяться цифрові дані, текст, картинки, аудіо та відео [2].

Література

1. Що варто знати, щоб стати intern/junior data scientist. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dut.edu.ua/ua/news-1-626-7917-scho-varto-znati-schob-stati-intern/junior-data-scientist>

2. Data Types for Data Sciences [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://towardsdatascience.com/data-types-for-data-sciences-65dcbda6177c>

УДК 65.012.8

Шацька З.Я., к.е.н., доцент

Альохіна В.І., магістрант

Київський національний університет технології та дизайну

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОБ'ЄКТ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

Запорукою ефективного розвитку вітчизняних підприємств є виробництво та реалізація якісної продукції не лише на внутрішніх, а й на зовнішніх ринках. Враховуючи останні тенденції в економіці та суттєву трансформацію підприємств, відбувається актуалізація зовнішньоекономічної діяльності (далі – ЗЕД). Згідно із Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність» «ЗЕД – це діяльність суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, а також діяльність державних замовників з оборонного

замовлення у випадках, визначених законами України, побудована на взаємовідносинах між ними, що має місце як на території України, так і за її межами» [1].

Вихід вітчизняних підприємств на зовнішній ринок може здійснюватись за допомогою інтеграції або інтернаціоналізації, тобто підприємство може бути або учасником ринку (з певною мірою участі у ринкових процесах) або повноправним суб'єктом ринку (з можливістю створення окремої юридичної особи на цільовому ринку і потенційною можливістю впливу на ринкові процеси). Глобальні стратегічні напрями розвитку вітчизняної економіки передбачають інтеграцію вітчизняних та іноземних ринків товарів і послуг, при цьому важливе місце у цьому процесі займають промислові підприємства. Сучасні ринкові умови обумовлюють важливість ЗЕД, яка є запорукою успішного функціонування вітчизняних підприємств. Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС сприяє не лише вільному руху капіталів та суттєвому поштовху розвитку вітчизняної економіки, а й обумовлює низку проблем, вирішення яких є першочерговим не лише на рівні національної економіки, а й для вітчизняних промислових підприємств.

Перш за все, вітчизняним підприємствам необхідно шукати шляхи виходу на нові ринки збуту, адже конкурентна боротьба в подальшому буде лише загострюватися. А при здійсненні вибору країни цільового ринку слід враховувати не тільки привабливість цього ринку, умови входу на ринок, наявні бар'єри, а й індивідуальні особливості вітчизняного підприємства. По-друге, певні відмінності технічних норм і стандартів вітчизняних підприємств та підприємств країн ЄС ускладнюють транскордонну торгівлю і потребують узгодження українських та європейських стандартів, а, отже, можуть зумовити не лише часткове технічне переоснащення, а й пошук нових підходів управління підприємством (оскільки зазначені норми і стандарти стосуються майже усіх сфер діяльності підприємства). Таким чином, процеси, що відбуваються в економіці України, суттєво позначаються на особливостях господарської діяльності та специфіці управління вітчизняними підприємствами, а також на підходах і методах управління економічною безпекою, що, в свою чергу, зумовлює розширення меж такого управління та необхідність врахування не лише специфіки зовнішньоекономічної діяльності та особливостей функціонування господарюючого суб'єкта і врахування специфіки власної країни, а й необхідність передбачення наслідків інтеграції на зовнішні ринки збуту. З одного боку, це ускладнює діяльність вітчизняних підприємств та управління їх економічною безпекою, а з іншого, – є значним поштовхом до збільшення прибутковості

підприємств та зростання їх ринкової вартості [3, с. 17-18]. Діяльність сучасних підприємств України характеризується різним рівнем нестабільності, що зумовлює необхідність розробки і застосування нових підходів до адміністрування, які потребують дієвого механізму управління економічною безпекою підприємства. При здійсненні зовнішньоекономічної діяльності вітчизняні підприємства стикнуться з новими безпековими загрозами, які «характеризують як «жорсткі» (hard security threats) та «м'які» (soft security threats)». Сучасний технологічний, економічний, інформаційний розвиток призвів до появи широкого спектру загроз нового типу і підсилив дію вже відомих загроз, таких як тероризм, «неспроможні» держави, розповсюдження зброї масового ураження, кібертероризм та інші [6].

Отже, для досягнення найвищого рівня економічної безпеки вітчизняні підприємства повинні стежити за забезпеченням максимальної безпеки основних функціональних складових системи економічної безпеки підприємства, однією з яких в умовах глобалізації та інтеграції є забезпечення безпеки зовнішньоекономічної діяльності. Налагоджений внутрішній контроль за ефективним функціонуванням і стратегічним розвитком підприємства в умовах мінливого внутрішнього й зовнішнього середовища, умови виходу його на зовнішні ринки, забезпечуватиме належний стан захищеності його життєво важливих інтересів [4,6].

Література

1. Закон України від 16.04.1991 року № 959-ХІІ «Про зовнішньоекономічну діяльність».
2. Ольшанська О. В. Агросоціальна система України: монографія. / О. В. Ольшанська. — К.: КНЕУ, 2013. — 329 с.
3. Гарловська Н.І. Економічна безпека зовнішньоекономічної діяльності промислових підприємств: дис. ... д.е.н / Н.І. Гарловська. — Х., 2017. — 528 с.
4. Економічна безпека України: монографія/ за ред. В.Г. Федоренка, І.М. Грищенко, Т.Є. Воронкової – К. : ТОВ «ДКС центр», 2017. — 462 с.
5. Економіка України в глобальному і внутрішньому вимірі : монографія / [В. Г. Федоренко, І. М. Грищенко, О. Ф. Новікова, ін.] ; за ред. В. Г. Федоренка, І. М. Грищенко, Т. Є. Воронкової. — Київ : ТОВ «ДКС центр», 2017. — 344 с.
6. Economic processes in the safety measurement: monograf / edit V. Fedorenko, I. Gryshchenko, T. Voronkova. — К.: «DKS Tsentr» Ltd. — 2018. — 264 p.

7. Шацька З.Я., Христинченко А.А. Економічна безпека сучасного підприємства в контексті впливу «м'яких» та «жорстких» загроз// З.Я. Шацька, А.А. Христинченко. – Причорноморські економічні студії. – Випуск 2. – Ч.2. – 2018. – 180 с.

УДК 338.2

Шацька З.Я., к.е.н., доцент

Гришко А.М., магістрант

Київський національний університет технологій та дизайну

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

В сучасних кризових умовах господарювання перед вітчизняними підприємствами, що функціонують на ринку постає проблема ефективної діяльності на майбутній період. Підприємства змушені пристосовуватися, адаптуватися, а також випереджати постійні зміни навколишнього середовища. Тому без формування і чіткого визначення довгострокового напрямку розвитку підприємству складно вижити в умовах конкуренції та динамічних змін на ринку. Розвиток підприємства, як відкритої соціально-економічної системи, в значній мірі залежить від ефективності діючої системи управління [5]. Провідну роль в системі управління сучасним підприємством займає стратегічне планування – систематизовані та більш-менш формалізовані зусилля всього підприємства, спрямовані на розробку та організацію виконання стратегічних планів, проектів і програм. Стратегічне планування створює міст у майбутнє і використовується для переходу організації від того, якою вона є зараз, до того, якою вона хоче бути. З приводу цього П. Друкер зазначав, що стратегічне планування – це не майбутні рішення, а вплив майбутнього на сьогоднішні рішення [1].

Особливості стратегічного планування полягають в тому, що воно:

- орієнтується на довгострокову перспективу;
- стратегічні плани визначають основні напрями розвитку підприємства;
- певні «ніші» господарської діяльності підлягають «заповненню» засобами оперативного планування;
- основна мета стратегічного планування полягає в забезпеченні майбутньої успішної діяльності підприємства [3].

Використання стратегічного планування дає змогу оцінити довгострокові перспективи розвитку, виявляє можливості й загрози зовнішнього середовища, сильні й слабкі сторони внутрішнього середовища, а також аналізує зміни конкурентної позиції підприємства на ринку.